

מתורתו של הרב הגאון יורם מיכאל אברג'ל

אמרי נועם

בצור ירום

במעמד הר סיני עם ישראל שמעו רק את עשרת הדיברות. אך מבואר בספרים הקדושים (תניא תחילת פרק כ') שבדברה הראשונה "אנוכי ה' אלוקיך" נכללו כל הרמח (248) מצוות עשה של התורה. ובדברה השניה "לא יהיה לך אלוקים אחרים על פני" נכללו כל השסה (365) מצוות לא תעשה. ולכן את שתי הדברות הללו בלבד שמעו עם ישראל מפי הגבורה מפני שהן כוללות את כל התורה כולה. בנוסף, ידוע מה שכתב השל"ה הקדוש, שבכל עשרת הדברות ישנן 620 אותיות כמניין כת"ר וסימנך "כתר תורה" כנגד תרי"ג מצוות (613) ועוד שבע מצוות דרבנן (נטילת ידיים, עירובין, ברכות הנהנין, נר שבת, מגילה, חנוכה, הלל) וכל זאת כדי להשמיענו שבעשרת הדברות כבר נכללה כל התורה כולה. ולכן בפתיחת הדברים נאמר "וידבר אלוקים את כל הדברים האלה לאמר" ומבאר הזוהר הקדוש (פרשת יתרו), עשרת הדברות הן כלל הכל, ובמסירתם נמסרו בעצם כל הדברים – דברי התורה שעתידיים להימסר ולהתחדש גם בהמשך. אלא שהפלא הגדול הוא שעל אף גודל ערכו של המעמד וכל מה שהוא כולל בתוכו, מעמד הר סיני עצמו לא ארך זמן רב, שהרי כדי לומר את עשרת הדברות לא צריך יותר מרבע שעה. וגם אם נוסיף את כל מה שהיה מסיביב לעצם מסירת עשרת הדברות, נמצא שכל המעמד כולו היה לא יותר משעה. ובכל זאת, בזמן הקצר הזה ה' מסר לעם ישראל את היסודות והשורשים של כל התורה כולה. והטעם לכך, כי עם ישראל התכוננו במשך מספר ימים שלפני מתן תורה, והכינו עצמם לקבלת התורה. הם קידשו וטיהרו עצמם. הם גיהצו את ליבם והסירו ממנו את כל המידות הרעות והתאוות המגוננות והפכו את הלב לכלי טהור ונקי. ומכיוון שהיתה הכנה גדולה מצידם של ישראל הם היו ראויים לקבלת התורה. והכוונה היא שזכור תמיד שכמו במעמד הר סיני מאחר שעם ישראל עשו הכנה ראויה לכן בזמן קצר הספיק ה' להשפיע לתוך ליבם את יסודות ושורש התורה הקדושה, וכך גם בדורנו, כגודל ההכנה, יזכה שה' ישפיע עליו שפע גדול ברוחניות ובגשמיות.

"ואם כן על כרחך הבינוני אין בו אפילו עוון ביטול תורה" שזהו עוון שמאוד קשה להישמר ממנו. ואומר בעל התניא (בפרק כה) שלזה תיקנו ברכת סלח לנו שלוש פעמים ביום, על עוון ביטול תורה, שאין אדם ניצול ממנו בכל יום. והבינוני אפילו בחטא זה של ביטול תורה אינו נכשל. "ומשום הכי טעה רבה בעצמו לומר שהוא בינוני?" אף על פי שעוון ביטול תורה לא היה בו, כמו שלמדנו לעיל שמלאך המוות לא היה יכול בשום אופן לתפוס אותו, כיוון שהוא לא הפסיק מלימודו אפילו לא לרגע אחד. היסוד שמובא כאן הוא שהבינוני זהו אדם שאין הרע שבו גובר לעולם, הוא נמצא אבל הוא באבטלה מוחלטת, הוא מושתק לגמרי. וכיוון שהוא לא עקר אותו מהשורש הוא נקרא בינוני אבל מי שהצליח לעקור מהשורש שנאמר בו "ולבי חלל בקירבי" (תהילים ק"ט), זהו אדם גדול. הגהה – (ומה שכתוב בזהר חלק ג' דף רל"א) – שצדיק ורע לו כל שממעוטין עוונותיו וכו'. ונותנים לו עונשו בעולם הזה, כדי שיהיה נקי לעולם הבא, ולכן רע לו, "היא שאלת רב המנונא לאליהו, אבל לפי תשובת אליהו שם" – שהקב"ה מכפר על עוונות הדור על ידי שמעניש את הצדיק, "הפירוש צדיק ורע לו הוא כמו שכתוב ברעיא מהימנא פרשת משפטים דלעיל" – שיש לו מקצת מן הרע, אלא שהרע שבו כפוף לטוב, אבל אין לו עוונות כלל, "ושבעים פנים לתורה" – ורב המנונא בשאלתו סבר שהפירוש שאמר הוא אחד מהשבעים פנים לתורה. "והא דאמרינן בעלמא" – ומה שרגילים העולם לומר "דמחצה על מחצה" מקרי בינוני, ורוב זכויות מקרי צדיק, וכמו שהבאנו לעיל דברי הרמב"ם (מהלכות תשובה הלכה א-ב) "הוא שם המושאל לעניין שכר ועונש", כי האמת (מבלי לפגוע נביא את דברי הרב) "היא שמי שעובר אפילו על איסור דרבנן נקרא רשע.

(בצור ירום חלק א' פרק א', עמ' 170-168).

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי

רבינו הקפיד להתפלל ערבית בתחילת הלילה (לילה ודאי כעשרים וחמש דקות אחרי השקיעה) ונהג להגיד את דברי קודשו של אביר יעקב הקדוש בפיתוחי חותם (בא) "והכא נמי בלילה – תחילתה בתפילה ותחילת היום בתפילה. וכל זה כדי שיהיה אדם זריז בתחילה כמו שאמרו חז"ל "אקדמיה לרשיעא עד דלא יקדמינך" שאם לא תקדים את היצר הרע, היצר הרע יקדימך... (וזאת הסיבה שהשולחן ערוך מתחיל דווקא בהשכמת הבוקר). מספרים שכאשר היו מגיעים לסעודות ההילולה שהיה עורך בלילה, הקפיד בבא סאלי שכולם יתפללו ערבית לפני הסעודה וההילולה. ולעיתים היה מפתיע אנשים מסוימים ופונה אליהם "קום תעשה ערבית ואחר כך הצטרף לסעודה". כך ראה ברוח קודשו מי היה מתפלל ומי לא. וכפי שמספרים שבשנת תשמ"ג, בראש חודש ניסן, שהמשרת בקודש של בבא סאלי רצה לנסוע לבני ברק ועמד לצאת מהבית. לפתע ביקש סידנא בבא סאלי סידור תפילה ופתח בתפילת מוסף, וביקש מהמשרת בקודש שיקרא לפניו תפילת מוסף, ואחר כך ילך לדרכו. האנשים שהיו שם שאלו אחר כך את המשרת בקודש לפשר העניין, והוא הסביר לנוכחים, כי מרוב טרדה וחוסר בזמן שכן להתפלל מוסף, והבבא סאלי ברוח הקודש ראה זאת ולכן קרא לו כדי שיתפלל מוסף ואחר כך ילך לדרכו...

רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב

באומן גרו יהודים אפיקורוסים וכופרים גדולים, כגון: חייקל ושני חתניו – הירש בער ולנדא. אפיקורוסים אלו עשו ביניהם הסכם כי לא יזכירו שם ה' אף פעם, כדי שלא יעלה אפילו במחשבתם שיש ה'. (הם עד כדי כך ברוח מהאמת ולכן לא רק במעשה התנהגו כגויים אלא אף בדיבור). האפיקורוסים הללו שמעו כי חכם גדול הגיע לגור באומן, ומאחר ואהבו אנשים חכמים, ודברי חוכמה, היו באים אליו הרבה. תחילה רבי נחמן לא דיבר איתם על ענייני דת ואמונה, ולאט לאט הם נמשכו אליו והגיעו לבקר אותו כל יום. עד שרבינו פעם אחת התחיל לדבר איתם על אמונה ולאט לאט הזכיר להם שם ה', ולאט לאט הם החלו לדבר ביניהם ולהזכיר שם ה'. עד שלאט לאט החלה האמונה להיכנס בליבם ובנפשם... והיה אומר הירש "מזמן כבר נשבעתי שלא להזכיר שם ה', אולם בכל עת שבאתי במגע עם רבי נחמן מרגיש אני כאילו מושכים אותי בכנפי בגדיי לאמור "הירש יש ה' בעולם!!", כמו כן מסופר כי לאחר הסתלקותו של רבי נחמן היה רבי נתן בוכה על כך רבות, כשראו אותו האפיקורוסים בכו יחד איתו ואמרו "לכם חסר הרבי? לנו הוא יותר חסר!! אילו היה חי, היינו צדיקים גמורים..". (שיח שרפי קודש – א תקפט, תקצה).

גם אתם יכולים להיות שותפים ביזכי הרבים!

לקבלת העלון באיזור מגורכם, ולהקדשת שם להצלחה, רפואה או לעילוי נשמת יקירכם ולהיות שותפים ביזכי הרבים.

צרו קשר במס': 0523458725

הבעל שם טוב הקדוש

יום אחד הסתקרן הבעל שם טוב הקדוש, מי יהיה שכנו בעולם הבא? הוא עצם את עיניו וביקש שיגלו לן מן השמיים מי יהיה שכנו. והמסר לא איחר להגיע, "בכפר פלוני יש צדיק גדול ושמו גדליה". החליט הבעל שם טוב ללכת ולראות מקרוב את אותו צדיק גדול בשם גדליה. הגיע הבעל שם טוב הקדוש ושאל את האדם הראשון שפגש "סליחה, אולי שמעת היכן נמצא כאן צדיק בשם רבי גדליה?" אותו אדם התפלא מהשאלה, "הודי? צדיק? בכפר שלנו יש רק יהודי אחד, הוא לא רב וגם לא צדיק. מקצועו של היהודי – זפת והוא גר בקצה הכפר. הבעל שם טוב חייך לעצמו והבין היטב שכנראה מדובר ביהודי צדיק שמסתיר עצמו מן הבריות מתוך ענווה ועובד את ה' בתמימות ובהצנע לכת. הבעל שם טוב הגיע לביתו של הזפת ונקש על הדלת. "מי שם?" נשמע קול עבה מתוך הבית. "יהודי שמבקש להתארח אצלך" ענה הבעל שם טוב, הדלת נפתחה, גדליה הזפת לא היה נראה כאדם צדיק, הוא היה אדם גדול ממדים ענק, שלא נראה יודע צורה של אות או ספר. "אולי אפשר ללון אצלך?" שאל הבעל שם טוב, "ללון אצלי? אני לא נוהג להכניס לכאן אף אחד..". השיב גדליה הענק לבעל שם טוב. הבעל שם טוב ניסה שנית, "רק ליום - יומיים". אך גדליה השיב "כאן זה לא מלון ואין לי כלום לארח אותך" אמר ועמד לסגור את הדלת. הבעל שם טוב התחנן לפניו והציע לו תשלום על הלילה. "אין לי מיטה אפילו לתת לך" הזפת השיב. "אשן על הריצפה תמורת רובל ללילה" השיב הבעל שם טוב, והזפת הסכים בשמחה. השחר הגיע, הבעל שם טוב עשה עצמו כמי שיושן, וניסה להציץ בחצי עין על הזפת, לראות את ההנהגות שלו בבוקר להבין האם הוא צדיק נסתר. הזפת פקח את העיניים, וקם, בלי נטילת ידיים. בלי תפילה. בלי ברכה. ישר לארוחה. הבעל שם טוב התפלא על מעשיו. פליאתו היתה גדולה יותר כאשר ראה את הכמות אוכל שאותו זפת אכל. כמה כיכרות לחם וכמה מיני מאכל, אכל בכמות של עשרה אנשים. ובערב המעשה חזר על עצמו שנית. כל היום הזפת עובד ואוכל, לא תפילות ולא ברכות ולא שום דבר המעיד על יהדותו. הבעל שם טוב חיכה קצת והמתין בסבלנות, "יש צדיקים נעלמים המתגלים רק בשבת. אם שאר פה עד יום ראשון... אגלה את צידקותו" הבעל שם טוב ביקש מהזפת להמשיך ולהתארח עד יום ראשון. אך הזפת לא הסכים, "תשכח מזה". הבעל שם טוב הציע לו תוספת של שני רובל וכמובן שהזפת הסכים. אך גם בשבת שום תפילה ושום דבר מיוחד, הזפת המשיך לאכול ולזלול כמות גדולה של מאכלים. הבעל שם טוב החל לחשוב "במה זכה הזפת שיכנס לגן עדן בכלל? אולי בזכות אבות שהיתה לו?" הבעל שם טוב התעניין ושאל את הזפת שאלות על הוריו אך גילה שאביו לא היה צדיק כלל, אלא היה עובד בעבודות פשוטות ובקושי היה מתפנה ללימוד התורה או לתפילה. הבעל שם טוב ניסה לדובב את הזפת שיספר לו על אביו. והזפת החל לספר: "פעם, בערב שבת, הגיעו שני קוזקים, עם צלב. ואמרו לאבא, נשק את הצלב או שנהרוג אותך. אבא סירב. הם קשרו אותו לעץ, והעלו אותו באש. וכך הם שרפו את אבא שלי שהיה יהודי קטן. צנום. להבה קטנה כזאת. ומאז נשבעתי: לאכול. לגדול ולהיות ענק כל החיים. בלי להפסיק. בלי להתבייש. שאם יום אחד יתפסו הקוזקים וירצו שאנשק את הצלב ואסרב כמובן, הם יעלו אותי באש – זאת תהיה להבה ענקית למען ה'. לא ככה סתם, להבה קטנה ודי, כמו שהיתה לאבי. שיראו, שיראו את האש למרחקים שנשרפתי למען בורא עולם ולמען היהדות שלי. באותו רגע" סיים הבעל שם טוב את הסיפור, "השגתי בהשגה רבה, במה זכה הזפת לעולם הבא. ורק דבר אחד אני לא הבנתי", אמר הבעל שם טוב, "במה זכיתי אני להיות השכן שלו"...

הרב הגאון הרב ישראל אברג'ל שליט"א

ומלבד כל האמור עוד נודע שכתבו רבותינו הקדושים שבכל יהודי גנוזים כוחות החבויים בנפשו ועל ידי שמתגבר לעמוד בזריזות בבוקר השכם לעבודת בוראו יתברך זוכה שמתגלים אותם כוחות החבויים בו ובנפשו וזהו סוד יתגבר כארי לעמוד בבוקר וזהו כוונת הכתוב "הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא" (במדבר כג, כד) היינו שישכים בזריזות בבוקר לכבוד קונו יתברך מקבל כוחות של לביא ושל אריה כאחד, ומכוח זה מתעורר בקרבו חשק עצום לרוץ אחר עבודת השם יתברך כלביא וכאריה ממש בבחינת "אחרי ה' ילכו כאריה ישאג" (הושע יא, י), וכמו שאמרו בזוהר הקדוש (פרשת שמות דף ה' ע"ב) "דאלמלא הוו ידעין בני נשא רחימותא דרחים קודשא בריך הוא לישראל הוו שאגין ככפיריא למירדף אבתריה." (מתוך חלב הארץ, חלק ראשון סימן א' פרק א' עמ' 76-78).

"כתב הרב ראשית חכמה, (שער הקדושה פ"ז), וזה לשונו: כבר הארכנו לעיל שבלבול המחשבות שיבוא לאדם בעת עמדו בתפילה או בעת עיסוקו בתורה הוא מפני עוונותיו שאינו ראוי לייחד והעוון הוא המקטרג החיצוני אשר יפסיק בינו לבין אלוהיו, וכיוון שהאדם הזה רגיל לקום בחצות הלילה לעסוק בתורה, הוא כופה לסטרא אחרא ועוונותיו מתכפרים, ובזה יבוא לטהר מחשבותיו ולא יתבלבל יחודו. כל אשר חפץ בחיים, בתחבולות יעשה מלחמה, ויקבל עליו בכל תוקף שתיכף שיעור משנתו יקום בזריזות לעבודת בוראו, ואם יעבור ולא יקום – יקנוס עצמו באיזה עינוי וסיגוף באותו יום, או לתת צדקה על כגון זה אמרו (בראשית רבה פרשה עה אות א) קדמיה לרשיעא עד לא יקדמינך (הקדם לרשע קודם שיקדמיך). זאת תורת האדם הרוצה לנצח יצרו ולעבוד את יוצרו. עד כאן... (חלב הארץ, עמ' 77).

הרב הגאון שלום ארוש שליט"א

זו המציאות – אם האדם לא יעבוד על עצמו גם התורה שלומד לא תשנה אותו. כי כל כוונת ה' בנתינתה של התורה הוא על מנת לקיימה. לכן כל עיקר הלימוד הוא על מנת לעשות. כמו כן ציווה ה' להכניס את מה שלומדים אל הלב, כמו שכתוב "וידעת היום והשבת אל לבבך וכו'". שצריך לקחת את מה שלומדים לעבודה שלב – היא התפילה. וגם הספר הזה הוא בכלל הדברים, ואם הקוראים לא יקחו את מה שלומדים עתה לעבודה, זה לא ישנה אותם. וזו המסקנה: אדם שרואה שהוא לא משתנה, שלא יתלה את זה בחוסר מזל או בחוסר כישרון ויכולת, אלא ידע שהוא לא עבד מספיק על זה. גם לא יחשוב שאילו היה רואה ניסים היה משתנה, כי לראות נס (כמו שראו עם ישראל במצרים) לא עוזר להשתנות. אלא אם כן הוא ראה נס ולקח על עצמו מסקנות לעבודה פנימית. על זה נאמר "יגעת ומצאת תאמין. לא יגעת ומצאת – אל תאמין." (מתוך שערי בתודה, עמ' 33).

מרן פאר הדור - הרב עובדיה יוסף זצ"ל

פועלים המשכימים קום שצרכים להופיע במקום עבודתם בשעות מוקדמות של הבוקר, יתחילו ברוך שאמר לאחר שיגיע זמן של שבעים ושתים דקות לפני הזריחה, שהוא הזמן של עמוד השחר לפי דעת רוב הפוסקים ומרן השולחן ערוך. ולא יתעטפו בטלית ולא יניחו תפילין אלא עד לאחר שיסיימו עם הזמירות ועד שיגיע זמן של הנחת התפילין, שהוא בכדי שיראה את חבריו בריחוק ארבע אמות ויכירנו. ואז התעטפו בטלית ויניחו תפילין ויברכו עליהם. (יחווה דעת ח/ב,ח).

ובערב יום הכיפורים נוהגים להתעטף בציצית מבעוד יום, כדי להתפלל בכונה ולעמוד באימה ובריאה, וקודם שהתעטף יברך להתעטף בציצית. (יבי"א ח/נד,א), ואפילו אם התאחר ובא לברך בבין השמשות, יש לו על מה שיסמוך, כ שמא הלכה כדעת הרא"ש שהטלית שעינקו כסות של יום, יש לברך עליו אפילו בלילה, ובין השמשות ספק הוא, וכיון שיש ס"ס ספק ספקה לברך עליו המברך בבין השמשות יש לו על מה שיסמוך. (יבי"א שם).

תפילין של יד ושל ראש שתי מצוות נפרדות הן ואין האחת מעכבת את השניה. שאם אין לו אלא תפילין של יד, יניחנה ויברך עליה ברכת להניח תפילין. ואם אין לו אלא תפילין של ראש, יניחנה ויברך עליה ברכת על מצוות תפילין. שכל אחת מצוה בפני עצמה היא. ואם יש לו את שניהם וקרה לו אונס שאינו יכול להניח את שניהם אלא רק אחת מהן, יניחנה בברכה (ילקוט יוסף עמ' ל).

מי שהקדים הנחת תפילין לפני הטלית, ואחר כך הובאה לו טלית, אין צריך לחלוק התפילין כדי להקדים הטלית. (יבי"א ח/נה ח/ד,א).

יש לברך על התפילין לאחר הנחתם על הקיבורת (היינו בשר תפוח של זרועו) וקודם קשירתם והידוקם.

רבנו יוסף חיים - הבן איש חי זצ"ל

המעשה הבא אירע כאשר אל ביתו של הבן איש חי הגיע רב צעיר לימים ששמע על גדולתו וביקש לחזות בזיו פניו. הרב המתין בסבלנות בין המון המבקשים להתברך מפיו של הבן איש חי, וכאשר הגיע תורו שטח את בקשתו ומשאלתו, כי הרב יברכנו בעניין מסויים. אך למראה הפלא נעץ בו הבן איש חי את עיניו הקדושות ואחר כך הוציא ספר תהילים מהמגירה, והגישו לאורח, "קח לך את ספר התהילים הוא יתלווה אליך בכל מסעותיך ובזכותו תינצל מכל פגע". חמש שנים חלפו, בהן הספיק אותו רב, שהיה גם שוחט, לנדוד בין רחבי עיראק וכורדיסטן, באותם ימים היו הדרכים משובשות ושורצות שודדים, ומשום כך היו הנוסעים עושים את דרכם בשיירות מאורגנות. גם הוא עשה דרכו בשיירה כזו, אך ביום שישי עם שקיעת החמה פרש מן השיירה ועשה את דרכו לכפר קטן הסמוך לאם הדרך. מיעוטו של הכפר היה יהודי ורובו היה ערבי, אך אותו כפר היו מאמינים בדוד המלך ומכבדים את זכרו. עם צאת השבת ביקש אותו רב להדביק במהירות את השיירה שהתרחקה בנתיים, ועל כן שכר את אחד מתושבי הכפר הערביים שיקח אותו במהירות האפשרית אל השיירה. השניים עשו את דרכם בשבילי המדבר השוממים אולם לפתע הבחין הרב כי המסלול משתנה, ופרצופו של הערבי התחלף בפרצוף כועס ושטני. לפתע נזכר בברכת הבן איש חי, הוא הוציא את ספר התהילים והחל לקרוא ממנו. "מה אתה ממלמל?" שאל הערבי כנעס את היהודי. "אני קורא פרקי תהילים מספרו של דוד המלך עליו השלום.. לפתע נחרד הערבי ונבהל, פניו החווירו, הוא החל לבכות ולבקש סליחה מאת היהודי, "אנא מחל לי, סלח לי.. "על מה?" שאל הרב, הגוי הסביר שניסה לשדוד ולהרוג אותו, אך שראה את הספר של דוד המלך נחרד ונבהל..

הרב הגאון ראובן אלבז שליט"א

מאור הגולה רבי עקיבא איגר זצ"ל היה גאון עולם, כבר בצעירותו התפרסם בגדולתו. עשירים רבים אשר היו להם בנות שהגיעו לפרקן, חפצו בו לחתן, לפי שהיה גדול בתורה, עניו עצום ובעל קדושה יתרה. ואכן בסופו של דבר בא בכרית האירוסין עם ביתו של גביר גדול. לאחר שמחת האירוסים ביקש הגביר מחתנו שיבוא עימו לביקור בביתם. אותו עשיר התגורר במקום של חכמים וסופרים תלמידי חכמים, ורצה להשתבח בפניהם בחתן שבו זכה. ואומנם שהגיע החתן הצעיר לביקור, התקבל בבית חותנו בכבוד גדול, אחר כך לקחו חותנו לבית המדרש לבקשת תלמידי החכמים שחפצו להשתעשע עימו בדברי תורה. כשהגיע העילוי המפורסם לבית המדרש ניגשו אליו מיד הלומדים ושטחו את קושיותיהם, אבל החתן האורח - כאילם לא פתח את פיו. שומר הוא על שתיקה מוחלטת. ראה זאת הגביר ונבהל, כבר ביקש לפרק את השידוך, מוכן היה לפצות בכסף את רבי עקיבא איגר, שיוותר על השידוך, וישוב לביתו. הגביר שלח שליח לרבי עקיבא איגר שימסור לו שהגביר מעוניין לפצות אותו בכסף ולבטל את השידוך, מפני שהוא סבור כי השידוך מקח טעות ורוצה לחזור בו. רבי עקיבא ביקש להמתין עוד יומיים בלבד ולאחר מכן אעשה ככל אשר יאמר הגביר. שמע הגביר את תשובת רבי עקיבא ונעתר לבקשה אף על פי שהתקשה להבין את הסיבה. למחרת שוב, חזר המחזה המביש, החתן שתק ולא השיב לאף שאלה ששאלו אותו. אך לאחר יומיים, התהפכה הקערה על פיה! רבי עקיבא איגר נכנס לבית המדרש ניגש לתלמידי החכמים וענה להם על כל הקושיות בגאונות עצומה. מיד כולם מיהרו לגביר ואמרו לו "בגאון עולם זכית!.. לא יכולת לעשות מקח טוב מזה.. רק שאלה אחת נשארה לנו, "מדוע שתק במשך יומיים תמימים? לשם מה עשה עלינו רושם שאינו יודע אף תשובה..?" גם הגביר עצמו ביקש לדעת את התשובה.. ההמשך בשבוע הבא.

העלון מוקדש לרפואות:

- צ'יצ'אן בן ביסקה
- חזלה בת חביבה
- אהוד בן רבקה
- דביר בן גאולה
- אושרה סעידה בת עליזה
- מרים בת אסתר בלור
- ראובן בן חנה
- מרדכי בן ג'ראן
- חיה אביגיל בת אליס
- זהבית בת חנה

העלון מוקדש להצלחת:

- מור אבי אוריאל בן ציפורה
- עזרא בן נאוה
- גיא בן איריס
- אלעזר בן כוכבה
- מרת אימי ויואן בת נוריה
- בת חן בת עירית
- בר ושרית ישראל
- אליעד אליהו בן אריאלה